خبر

آغاز لیگ برتر کشتی

ملی‌پوشان در تیم‌های مربیان تیم‌ملی

■ لیگ برتر کشتی در حالی هفته آینده شروع می‌شود که در آخرین روزها تیم هشتم برای شرکت در مسابقات ثبت‌نام کرد. سازمان لیگ برتر کشتی جلسه هماهنگی تیم‌ها را روز سه‌شنبه برگزار می‌کند، در این دوره تیم‌های خونه به خونه بابل، سایپای شمال، شهرداری ملایر و شهدای الوند همدان، آبفای زنجان، نیروی زمینی ارتش، ثامن الحجج (ع) خراسان رضوی و نفت تهران حضورشان در لیگ قطعی شده است.

نفت تهران یکی از باسابقه‌ترین تیم‌های حاضر در لیگ کشتی است که چند قهرمانی را در کارنامه خود دارد و فصل گذشته عنوان نایب قهرمانی را به خود اختصاص داد، این تیم،این فصل به دلیل مشکلاتی که با رفتن کاوه، سرمربی تیمش به خراسان رضوی پیدا کرد، نمی‌خواست در لیگ شرکت کند. اما مدیران این تیم در روزهای آخر فرصت برای شرکت کردن در مسابقات رأی به حضور این تیم دادند. با رفتن کاوه بسیاری از کشتی‌گیران ملی‌پوش که قرار بود با او به نفت بروند به تیم مربی تیم‌ملی پیوستند.

یعقوب نجفی جویباری، دبیر هیات کشتی نفت تهران آزاد در مورد بازگشت این تیم می‌گوید: شاه‌کرمی و خلیلی، مسوولان باشگاه نفت شنبه با یزدانی‌خرم در این‌باره جلسه‌ای داشتند و پس از مطرح کردن مشکلات قرار شد در لیگ برتر شرکت کنیم و مشکل حل شد. من به همراه علیرضا رضایی، محمد طلایی و مجید محمدی هدایت کشتی‌گیران را در این فصل به عهده خواهیم داشت. به جوان‌ها اعتماد داریم و با آنها وارد لیگ برتر می‌شویم. خوشبختانه مسوولان تیم نفت هم این بینش را دارند که از جوان‌ها استفاده کنیم.

علیرضا رضایی در مورد کشتی‌گیران نفت تهران در لیگ برتر می‌گوید: متاسفانه کشتی‌گیران مورد نظر نفت را به تیم ثامن‌الحجج سبزوار منتقل کردند که کمیته لیگ هم هیچ توجهی به این مساله نداشته است. در حالی که رضایت‌نامه کشتی‌گیران از سوی استان‌ها برای تیم نفت صادر شده بود، جای سوال دارد که کمیته لیگ چطور قرارداد آنها را به نام تیم سبزوار ثبت کرده است. حتی قرارداد چند کشتی‌گیر به نام تیم نفت بوده که روی نام نفت لاک گرفته شده و تیم سبزوار را نوشته‌اند.

تاکنون غلامرضا محمدی به‌عنوان سرمربی و علی شکری‌پور و ابراهیم مهربان به‌عنوان مربی تیم خونه به خونه بابل، محسن کاوه و پژمان درستکار به‌عنوان سرمربی و مربی تیم ثامن‌الحجج (ع) خراسان رضوی و ناصر ملکی به‌عنوان سرمربی تیم نیروی زمینی ارتش قرارداد خود را امضا کرده‌اند. عباس حاج‌کناری و سیدمصطفی میرعمادیان نیز به‌عنوان سرمربیان تیم‌های آبفای زنجان و سایپای شمال قراردادهای خود را در کمیته لیگ به ثبت رسانده‌اند. دیگر تیم‌های حاضر در رقابت‌های لیگ برتر از جمله شهدای الوند و شهرداری ملایر هنوز با اعضای کادر فنی خود قرارداد امضا نکرده‌اند.

از ملی‌پوشان هم مهدی تقوی و رضا یزدانی با تیم خونه به خونه بابل، مصطفی آقاجانی و علیرضا گودرزی با تیم سایپای شمال، حسن رحیمی و فردین معصومی با تیم ثامن‌الحجج (ع) خراسان رضوی و صادق گودرزی با تیم شهدای الوند همدان با حضور در کمیته لیگ فدراسیون کشتی به‌صورت رسمی قرارداد امضا کرده‌اند.

سایپای شمال به غیر از ملی‌پوشان خوبی که جذب کرده است، با دو کشتی‌گیر خارجی به نام‌های لبدوف و تایمازوف مذاکرات مقدماتی را انجام داده، آنها منتظر برنامه لیگ هستند و اگر این تیم شمالی با آنها به توافق نرسد، به سراغ دو گزینه دیگر می‌رویم.

تیم‌های لیگ برتری برای تقویت خود کشتی‌گیران خارجی را مدنظر قرار دادند، گئورگی گوگشیلیدزه گشتی‌گیر سرشناس گرجستانی، قهرمان ۲۰۰۱ جهانی صوفیه، نقره ۲۰۰۶ و برنز ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ جهان و دارنده برنز المپیک ۲۰۰۸ پکن و ولادیمیر خینچیگا شوویلی، نایب قهرمان اروپا و نفر هفتم جهانی استانبول دو کشتی‌گیری هستند که با تیم ملایر به توافق رسیدند. تیم نیروی زمینی یکی از تیم‌هایی است که با کمترین هزینه در این مسابقات شرکت کرده است، ناصر ملکی، سرمربی تیم کشتی آزاد نیروی زمینی ارتش در این مورد گفت: نیروی زمینی ارتش هرساله چهره‌های جدیدی را به کشتی کشور معرفی می‌کند و خوشبختانه امسال نیز تیم جوان و با انگیزه‌ای را در اختیار داریم. از آنجایی که هرساله تعدادی از قهرمانان کشتی باید دوران مقدس سربازی را سپری کنند، نیروی زمینی ارتش با حضور در لیگ شرایط را برای حفظ پشتوانه‌ها فراهم می‌کند. یکی از اهداف مهم ما از حضور در مسابقات لیگ برتر کشتی آزاد این است که ملی‌پوشان و قهرمانان سرباز از دوران آمادگی خود دور نشوند و بتوانند پس از پایان این دوران همچنان به عنوان یک مدعی در میادین حضور داشته باشند. رقابت‌های لیگ برتر کشتی آزاد روز دوشنبه ۱۶ آبان ماه آغاز می‌شود. برنامه هفته اول این مسابقات پس از جلسه قرعه‌کشی در روز سه‌شنبه اعلام می‌شود.

گفت‌وگو با امیررضا خادم قهرمان سابق، مدیر فعلی (بخش پایانی)

کفاشیان بیش از اندازه مطیع مدیران بالادستی است

پویان امیری

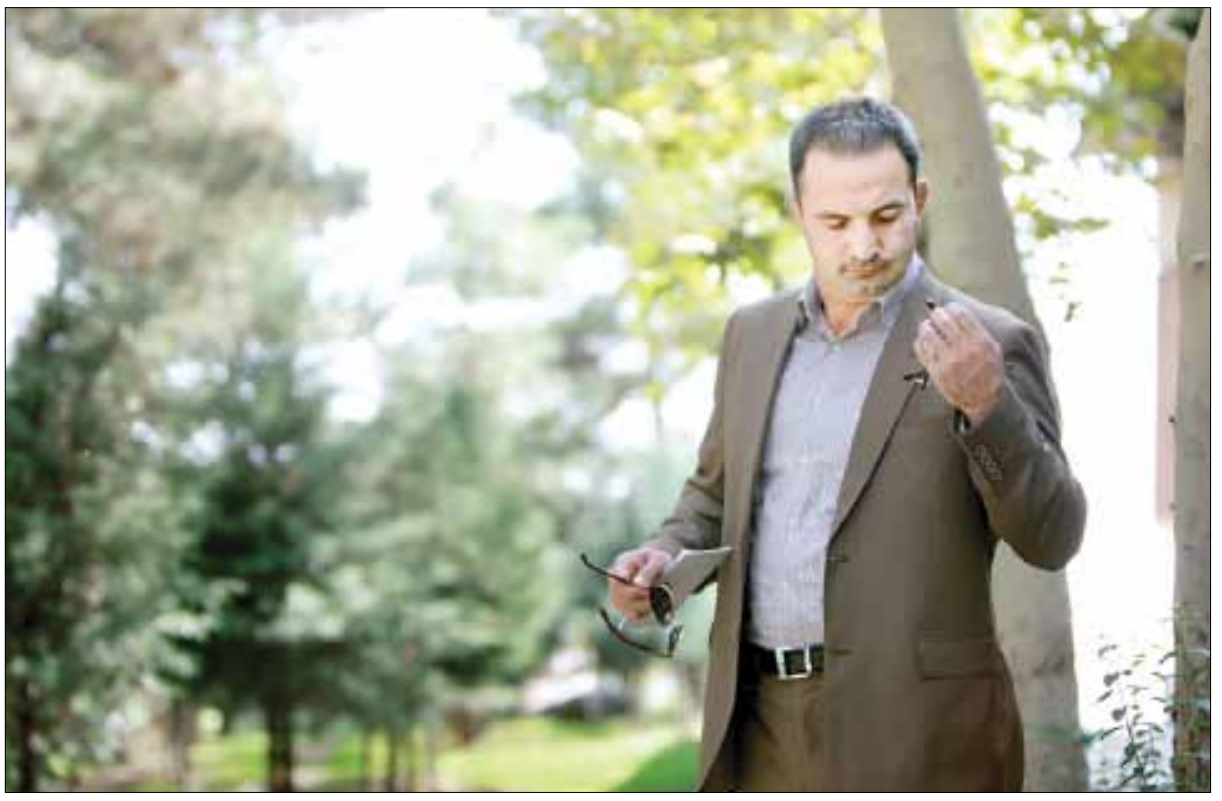

عکس: مهدی حسنی، شرق

در مورد کشتی آزاد صحبت نکردید.

کشتی آزاد خوب عمل کرده است. غلامرضا محمدی و کاوه، زوجی بودند که من سه سال پیش به یزدانی‌خرم پیشنهاد دادم. آنها از منتقدان فدراسیون بودند که حذف شده بودند اما به کار مشغول شدند و در این سه سال هم نتایج خوبی گرفتند. اگر خودم هم در فدراسیون بودم، فرد دیگری به غیر از این دو نفر به ذهنم نمی‌رسید. فقط من یک توصیه دارم، اینکه مراقب رفتارهای اجتماعی خود باشند. به نظرم سرمربی تیم‌ملی نباید سرمربی یک تیم باشگاهی شود، این کار به سرمربی تیم‌ملی لطمه‌می‌زند.

فکر می‌کنید در المپیک، کشتی آزاد و فرنگی چه نتایجی به دست بیاورند؟

فکر می‌کنم برعکس المپیک قبلی در این المپیک این دو رشته از رشته‌های پرامید کاروان کشورمان باشند.

زمانی که شما در مجلس بودید، گفتید ورزش دغدغه نمایندگان نبوده، به نظر شما چه اتفاقی افتاده که در دوره هشتم، مجلس روی تشکیل وزارت ورزش پافشاری کرد؟

آقای یحیی‌زاده در دوره قبل هم نماینده بود، در آن زمان با هم همکاری خوبی داشتیم و او از همان موقع به دنبال تشکیل وزارتخانه بود. اما کارهایی که در زمان علی‌آبادی و سعیدلو، مدیران ارشد سازمان انجام شد، زمینه‌ساز جدی‌شدن این مساله در میان مردم و نمایندگان شد. من به چند نمونه آن اشاره می‌کنم. بعد از آخرین بازی تیم‌ملی فوتبال ایران در جام‌جهانی ۲۰۰۶، علی‌آبادی به گونه‌ای رییس وقت فدراسیون فوتبال را کنار گذاشت که باعث شد- امری که به طور طبیعی با توجه به عملکرد فوتبال ایران در جام‌جهانی اتفاق می‌افتاد و رییس فدراسیون وقت هم خودش گفته بود بعد از جام‌جهانی خواهد رفت- تبدیل به یک فاجعه ملی شود و فوتبال ایران تا مرحله تعلیق پیش رود و برای اولین بار پس از انقلاب ناظران خارجی در نحوه کار ما دخالت کردند و تیم‌ملی فوتبال هم که باید پاسخگوی عملکردشان می‌بود کاملا به حاشیه رفت و حتی در دید عموم مظلوم هم معرفی شد. یا با روشی بسیار ناپسند از شرکت کاندیداهایی که به نظر می‌آمد رقیبی جدی برای شخص رییس سازمان باشد در دو انتخابات مهم کمیته ملی المپیک و فدراسیون فوتبال ممانعت شد و خیلی مسایل دیگر، در صورتی که اگر وضعیت ورزش کشور در حالت وزارتخانه‌ای بود طبیعتا وزیر به هیچ‌وجه نمی‌توانست به این راحتی با مسایل اینچنین برخورد کند و هر کاری که مایل است انجام دهد. از سوی دیگر کوچک‌شدن دولت که یکی از برنامه‌های توسعه چهارم و پنجم است، یکی از دلایل تشکیل وزارت ورزش شد، چون با این کار سازمان بی‌خاصیتی مانند سازمان جوانان و سازمان تربیت‌بدنی تجمیع شده و در یک وزارتخانه جدید محدودتر شدند.

در زمان دولت نهم و دهم شاهد حضور موفق ایران در دوبازی آسیایی بودیم، علت چیست؟

این نتایج درخشان بیشتر از اینکه نتیجه یک برنامه‌ریزی اصولی و درست باشد، برآمده از فراهم‌شدن امکانات مالی مناسبی است که وارد ورزش شده است. یکی از کارهایی که بنده و جمعی از نمایندگان مجلس هفتم انجام دادیم، افزایش چشمگیر بودجه ورزشی بودیم. در همان سال اول که دولت بودجه را به مجلس آورد برای ورزش ۷۸میلیارد در نظر گرفته شده بود و در لایحه بودجه سنواتی شاهد افزایش بودجه خاصی برای ورزش کشور نبودیم، اما در همان سال با حمایت‌هایی که در مجلس صورت گرفت، این رقم را به ۴۰۰میلیارد افزایش دادیم. این رقم در سال‌های بعد به صورت تصاعدی بالا رفت. از طرف دیگر موظف‌کردن نهادهای دولتی برای در اختیار گذاشتن نیم‌درصد از بودجه خود برای ورزش که ۳۰درصد آن مستقیما در اختیار سازمان ورزش باشد باعث تزریق پول هنگفت به ورزش شد. این پول که بودجه جاری عظیمی بود و ارتباطی به بودجه‌های عمرانی نداشت موقعیت ویژه‌ای در اختیار مدیران قرار داد که باعث شد ورزش رونق پیدا کند. استخدام مربیان خارجی، در اختیار داشتن امکانات و تجهیزات خوب و فراهم شدن شرایط مالی برای برگزاری اردوهای مناسب باعث موفقیت ورزشی در بازی‌های آسیایی شد. درصورتی که اگر روزی شرایطی فراهم شود تا یک بررسی کارشناسی درخصوص میزان هزینه و نتایج حاصله در مقام مقایسه‌ای با دیگر کشورها صورت پذیرد آن زمان بهتر مشخص می‌شود که کارکرد واقعی مدیریت ورزش ما به چه صورت بوده است. البته در جای دیگری مثل المپیک پکن که انتظار و پیش‌بینی این بود که ایران بین ۱۱ تا ۱۳ مدال بگیرد، تنها دو مدال گرفت که یکی از مدال‌ها هم اصلا پیش‌بینی نشده بود، چون ساعی پیش از مسابقات آسیب دیده بود و انتظار مدال از او نمی‌رفت. اما با توجه به شرایط بسیار ایده‌آل حال حاضر ورزش، چه از لحاظ نیروها و جوانان مستعد و توانمند و چه از لحاظ حمایت‌های مالی و اعتباری باید محتمل‌ترین نتیجه برای المپیک بعدی در لندن را کسب بهترین نتایج تاریخ حضور ورزش ایران در المپیک دانست، چون در رشته‌های کشتی آزاد و فرنگی، تکواندو، وزنه‌برداری و دومیدانی دارای شانس زیادی هستیم..

یک سری از ورزشکاران از تبعیضی که بین آنها و فوتبالیست‌هاست، گله دارند، فکر می‌کنید ناراحتی آنها درست است؟

من به این جوانان توصیه می‌کنم قدر زندگی و عمر خود را در دوران قهرمانی بدانند و زیاد به این مسایل توجه نکنند. در بعضی رشته‌ها ضعف‌هایی وجود دارد اما وضع بد هم نیست. پول‌های رد و بدل‌شده در فوتبال مربوط به پناسیل این رشته در قدرت جذب منابع مالی است و در همه دنیا فوتبال حتی در تولید ناخالص ملی کشورها تاثیر مستقیم دارد که برای دیگر رشته‌ها چنین وضعیتی وجود ندارد.

البته می‌شود به نحوه هزینه‌کرد پول‌های بیت‌المال در فوتبال انتقاد داشت ولی مقایسه با فوتبال مناسب نیست.

قصد بازگشت به کشتی را ندارید؟

مدتی پیش با آقای عباسی، وزیر تازه انتخاب شده ورزش جلسه‌ای داشتم، او علاقه خودش را به همکاری با من ابراز داشتند و من هم یک پیشنهاد مشخص درخصوص انجام فعالیت‌های آموزشی درخصوص تربیت استعدادها و مربیان برای رشته‌های مختلف از جمله کشتی در قالب موسسه نسل آفتاب را به او ارایه دادم. آقای عباسی استقبال کرد ولی باوجود گذشت حدود یک ماهی که از اعلام آمادگی ما می‌گذرد هنوز اتفاقی نیفتاده است. البته تا آنجا که اطلاع دارم او موضوع را با آقای سجادی در میان گذاشته که البته خیلی امیدوار به حصول نتیجه‌ای با این ارجاع نیستم. اما به طور کلی باید عرض کنم در حال حاضر هیچ رغبتی از طرف من و هیچ درخواستی از طرف دیگران برای حضور در ورزش وجود ندارد.

بحث رغبت شما پررنگ‌تر است یا بحث درخواست طرف مقابل؟

هر دو. در کشور ما برای اینکه جایگاهی را کسب کنی، باید از خودت رغبت نشان‌دهی، حتی اگر کاملا هم ذی‌حق باشی وگرنه پست و مقام همین‌طوری و براساس قابلیت‌ها و بررسی‌های کارشناسی به کسی نمی‌رسد. این است که به علل مختلف در حال حاضر رغبتی ندارم، همین که از پس مشکلات موسسه بربیایم، کافی است. ما در حال حاضر برنامه‌های خود را در قالب نامه پیشنهادی به آقای عباسی دادیم، اگر لازم بدانند حتما اقدامی خواهند کرد.

آیا ورزشی‌ها می‌توانند ورزش را اداره کنند؟

اول اینکه کشور ما به قدری غنی است که اگر هر فردی سر جای خودش قرار گیرد، می‌توان کارهای بزرگی انجام داد. تعداد نفراتی که در ورزش حضور دارند و می‌توانند مدیریت کنند، بسیار زیاد است. اگر هزینه‌های مدیریت‌های ناآشنا و ناکارآمد و دورهای باطل نبود، ورزش ایران پیشرفت زیادی می‌کرد. متاسفانه نگاه ما به حضور ورزشی‌ها و عدم حضور غیرورزشی در این عرصه نگاهی صفر و صد است.

می‌گویند ورزشی‌ها توانمندی جذب منابع مالی و بهره‌گیری از قدرت را ندارند و نمی‌توانند ورزش را مدیریت کنند که این نگاه صفر به ورزشی‌هاست. از طرف دیگر، می‌گویند غیرورزشی‌ها نباشند، چون ورزشی‌ها می‌توانند به تنهایی ورزش را اداره کنند که این هم نگاه صددرصدی به توانمندی‌های ورزشی‌هاست. اما در حال حاضر، کل غیرورزشی‌ها بر سر کار و تمام ورزشی‌ها در حاشیه هستند یعنی یک نوع دیگر از نگاه صفر و صد به موضوع. این تنها مربوط به دوران بعد از انقلاب نمی‌شود، در قبل از انقلاب نیز همین‌گونه بوده است؛ اما با یک تفاوت عمده که در قبل از انقلاب ورزشی‌هایی که تحصیلات آکادمیک داشته باشند و این باور را که می‌توانند مدیریت کلان کار خود را نیز پس از دوران قهرمانی تقبل کنند وجود نداشت؛ اما بعد از انقلاب این فضا وجود دارد که از آن استفاده نمی‌شود. البته گاهی هم ورود ورزشی‌ها و قبول مسوولیت‌های اجرایی تخریب‌کننده اصل صورت مساله می‌شود به طور مثال، در همین هیات‌مدیره استقلال و پرسپولیس ورزشی‌هایی وجود دارند که به نفع خودشان است که نباشند. غیرورزشی‌هایی هم هستند که اشتباهی آمده‌اند. من ارادت خاصی نسبت به علی پروین دارم، اما او با چنین جایگاهی نباید با این ترکیب هیات‌مدیره قبول می‌کرد که در این جمع حضور داشته باشند. در مورد غیرورزشی‌ها باید گفت صرف دوست داشتن فوتبال درست نیست که این افراد وارد این عرصه شوند.

حضور کفاشیان را در فدراسیون فوتبال که از جنس این ورزش نیست چطور می‌بینید؟

طی چهار سال کفاشیان را مورد انتقاد قرار داده‌ایم در حالی که غیرفوتبالی است، در صورتی که او شاید فوتبالی نباشد اما کاملا از جنس ورزش است؛ دومیدانی کشور هرچه دارد از کفاشیان دارد. مدیریت کفاشیان باعث رشد این رشته پایه در کشورمان شده است. هرچند حضورش در فوتبال و نوع ورودش اشکال داشت و دستوری و به خواست مدیران کارنابلد بالادستی اتفاق افتاد و طبق خواسته دیگران آمده است. اما انتقادهایی که از او می‌شود، به هیچ عنوان درست نیست. برای این حرف هم استدلال دارم. اساسنامه فدراسیون فوتبال اشکال دارد و با فرهنگ بومی ما سازگار نیست. با توجه به روحیات علی کفاشیان متاسفانه او بیش از اندازه مطیع مدیران بالادستی است که نوعا چیزی هم از ورزش نمی‌دانند اما از سوی دیگر براساس اساسنامه تنظیم شده در فدراسیون فوتبال، رییس فدراسیون تنها یک رأی داشته و دست او کاملا در هیات‌رییسه بسته است. اما جامعه همه توقعاتش را از او دارد اینکه او تنها یک رأی دارد، باعث شده او نتواند به درستی ریاست کند و پاسخگوی همه چیز در فوتبال باشد. اگر می‌خواهیم موفق باشد، دست او را باید باز بگذاریم. نکته جالب اینجاست که نشان می‌دهد هیچ چیز را با هیچ چیز دیگر نمی‌خواهند. کفاشیان برای ورزش و از جنس آن است اما یک‌سری ورزشی‌ها از او انتقاد می‌کنند و در مقابل بعضی از فوتبالی‌ها از کسانی حمایت می‌کنند که سابقه ورزشی ندارند. البته من همیشه انتقادات مشخصی به دوستان ورزشی اما با روحیات کفاشیان، افشارزاده و سجادی داشته‌ام. چون اینها با نوع رفتارشان نه تنها در نهایت جایگاه قابل استنادی نسبت به توانمندی ورزشی‌ها ارایه نداده‌اند بلکه با نوع عملکردشان زمینه‌ساز متوقع‌شدن و از موضع بسیار بالا نگاه کردن غیرورزشی‌های آمده به ورزش به مدیران ورزشی مستقل و آزاده شده‌اند.

من همیشه انتقادات مشخصی به دوستان ورزشی اما با روحیات کفاشیان، افشارزاده و سجادی داشته‌ام. چون اینها با نوع رفتارشان نه تنها در نهایت جایگاه قابل استنادی نسبت به توانمندی ورزشی‌ها ارایه نداده‌اند بلکه با نوع عملکردشان زمینه‌ساز متوقع‌شدن و از موضع بسیار بالا نگاه کردن غیرورزشی‌های آمده به ورزش به مدیران ورزشی مستقل و آزاده شده‌اند

یکی از مشکلات این روزهای ورزش ما به‌خصوص فوتبال، مشکلات فرهنگی است، این مشکلات از بی‌سوادی برخی ورزشکاران است یا دلایل دیگری دارد.

در مورد مشکلات فرهنگی موجود در ورزش به صورت عام و فوتبال به طور خاص اگر بخواهیم واقع‌بینانه به مساله نگاه کنیم باید مشکل را در حوزه مدیران جست‌وجو کنیم نه ورزشکاران. واقعیت این است که در بین ورزشکاران ما چهره‌هایی که توانسته‌اند در یادها ماندگار شوند و تنها کسب عناوین قهرمانی باعث ماندگاریشان در یادها نشده و به نوعی می‌شود گفت جزو خواص جامعه ورزشی هستند، خیلی زیاد نیستند. افرادی همانند تختی و پروین و دایی و رضازاده و دبیر و ساعی که در کنار کسب افتخار بدون تاثیر پذیری از نحوی مدیریت‌های گوناگون توانسته‌اند رابطه خود با باورها و انتظارات اجتماعی را مناسب تنظیم کنند و در نتیجه ماندگار شوند در مقابل هزاران ورزشکار و قهرمان عادی که برای مدتی بنا بر استعداد و تلاش‌شان می‌آیند و افتخار هم می‌آفرینند اما پس از پایان دوران ورزشی‌شان می‌روند و فراموش می‌شوند، جمعیت زیادی را تشکیل نمی‌دهند. مثل یک جوانی که با درس‌خواندن و استعداد و هوش فردی‌اش توانسته دکتر شود اما این طور نیست که از همه دکترها انتظار داشته باشیم که رعایت‌کننده کامل مسایل فرهنگی جامعه باشند.

جوانانی که به سطح بالایی در فوتبال می‌رسند و ره صدساله را یک‌شبه می‌پیمایند نیز از همین دست هستند. آنها هم یک فرد عادی هستند که وقتی در شرایطی بسیار متفاوت با آنچه تا قبل از این بوده‌اند، قرار می‌گیرند احتمال دارد که نتوانند برخی چارچوب‌های فرهنگی آن را رعایت کنند. آنچه می‌تواند زمینه‌ساز رعایت بخش عمده‌ای از قواعد مورد تایید جامعه توسط همه این آدم‌ها چه عادی و چه خاص شود تنها قانون است؛ قانونی که قبل از هرکس باید قانون‌گذاران و مدیران ارشد ورزشی‌آن را رعایت کنند. چنانکه شاهدیم در دنیای ورزش نیز به رغم آنکه کمتر شنیده می‌شود از مسایل فرهنگی حرف زده شود یا بهتر بگویم شعارهای فرهنگی در این‌گونه جوامع خیلی رویت نمی‌شود اما همه آنچه ما انتظار حاکمیت آن را در نظام ورزشی برآمده از فرهنگ ایرانی و اسلامی‌مان داریم توسط آنها رعایت می‌شود و هیچ قهرمانی هر اندازه هم که بزرگ باشد، نمی‌تواند تخطی کرده و خارج از چارچوب‌های تعریف شده و تثبیت شده قانونی موجود قدمی بردارد. به طریق اولی مدیران و قانون‌گذاران نیز بیش از همه زیر ذره‌بین بوده و رعایت‌کننده همه قواعد بازی هستند، چراکه بسیار طبیعی است وقتی مدیران اصلی خود به هر صورت که مایلند، عمل کنند و به هیچ چارچوب و قانونی ملتزم نباشند، ورزشکاری که برایش خیلی از این قواعد تعریف مشخصی نداشته و حتی گاهی مخالف با بسیاری از این آداب فرهنگی و مورد قبول اجتماعی است حتما رعایت‌کننده آنها نخواهدبود و به راحتی این چارچوب‌ها را زیرپاخواهد گذاشت. همین افراد اگر شاهد بی‌قانونی‌ها یا رفتارها و تصمیمات بی‌حساب و کتاب مدیرانشان باشند، دیگر نمی‌توان از آنها انتظار داشت رعایت‌کننده هر آنچه اسم فرهنگ و هنجار روی آن است، باشند. حال زمانی که به فضای حاکم بر ورزش کشور نظاره‌ای می‌کنیم، جالب است آنچه قابل مشاهده است تنظیم منشورها و خطابه‌های اخلاقی فقط برای ورزشکاران و مربیان است، اما متاسفانه در سطح مدیریت عالی آنچه روی می‌دهد انتصاب بدون قاعده و نوعا فرمایشی مدیر بوده و درصورت انجام هرگونه خرابکاری هم حداکثر مجازات او تغییر جایگاهش و قرار گرفتن در یک پست دیگر خواهد بود.

شما سینما را دوست دارید؟

بله، من به طور کل هنر را دوست دارم. به نظرم افرادی مثل هنرمندان و ورزشکاران باعث ایجاد نشاط در جامعه می‌شوند. هنرمندان می‌توانند با هنر خود، انتقال‌دهنده پیام‌شان به مردم و انتقادات موجود در جامعه به همه باشند و ورزشکاران نیز با عملکردشان در طول دوران ورزشی و رفتاری که در میدان‌های ورزشی بروز می‌دهند، نمایندگان ملت‌شان می‌توانند باشند. هر دو این گروه‌ها ضرورت جامعه به‌خصوص جامعه ما که دارای فرهنگی غنی است، هستند.

به فکر تهیه‌کنندگی هم هستید؟

بله، تقاضای مجوز را هم دادیم. می‌خواهم در قالب موسسه بیش از این در حوزه‌های گوناگون فرهنگی فعالیت کنم. حالا که لزومی در بودن در ورزش دیده نمی‌شود، از آنجا که عاشق ایرانم و ایرانی و فرهنگ‌مان، در جای دیگری سعی می‌کنم اثر بگذارم، البته اگر بتوانم. به نظرم وقتش رسیده که ورزش ما این سوال را از خود بپرسد که چرا با تمام انتقادهایی که هنرمندان از دولت‌های گوناگون داشته و دارند و به نوعی همیشه در حال کوک کردن ساز مخالفند، اما همیشه آنها بیشتر از ورزشی‌ها مورد حمایت دولتمردان بوده‌اند و نوع برخورد با آنها بسیار محترمانه‌تر به نظر می‌رسد. کمتر دیده می‌شود که دولت اجازه دخالت در کارهای آنان را به خود بدهد و کمتر اتفاق می‌افتد که آدم‌های غیرهنری را وارد عرصه مدیران هنری کند و این درست برعکس ورزش است.

فکر نمی‌کنید به دلیل سطح بالای سواد در بین هنرمندان است که این اتفاق نمی‌افتد؟

به دلیل فرهنگ و سواد پایین نیست، یکی از دلایل عمده آن، این است که تعداد هنرمندان آزاده به مراتب بیشتر از ورزشی‌های مستقل و مجیزگو است.

شما دوست دارید که به عنوان یک ورزشکار موفق شناخته شوید یا یک سیاستمدار؟

من هرچه دارم، از کشتی دارم. رشدی که کردم به لطف عرقی است که روی تشک‌های کشتی ریختم و از روی این تشک‌ها مرهون الطاف مردمی نازنین شدم که دوست‌شان دارم. مردم هرچه در ذهن از من دارند، به زمان قهرمانی در کشتی برمی‌گردد، چون در دوره‌ای که نماینده مجلس بودم، کار خاصی نکردم که مورد استقبال عموم قرار بگیرم. البته اینکه می‌گویم هیچ نکردم از لحاظ کارهایی است که به چشم مردم بیاید و به دلیل آن توانسته باشم جایی کوچک در دل بزرگ‌شان باز کنم وگرنه شما خود می‌دانید که به عنوان یک نماینده برآمده از قشر ورزشی بیکار هم نبودم و شاید فقط دو کاری که با طرح کردنش می‌توان انتظار داشت که ثمرات آن نمایان‌تر بوده، یکی جلوگیری از تعلیق فوتبال ایران پس از جام‌جهانی و دعوای رییس سازمان با کمیته انتقالی بود و دیگری افزایش چندبرابری بودجه ورزش. اما اینها در مقابل دوران قهرمانی نمی‌توانند چیزهای زیادی باشد. از همان زمانی که دوران ورزشم به اتمام رسید، یکی از بزرگ‌ترین دغدغه‌هایم این بوده که بتوانم در زمینه‌های دیگر هم اثرگذار باشم. به همین خاطر هم هست که امروز از حضور فردی مانند دکتر حسینی، در رأس وزارت اقتصاد بسیار خوشحالم و اینکه او به عنوان یک گوش‌شکسته توانسته در زمینه‌ای دیگر تا این اندازه رشد کند، باعث مباهات جامعه ورزش کشور می‌دانم. البته او خیلی چهره شناخته‌شده‌ای در عالم کشتی نبوده و شاید به همین دلیل هم راحت‌تر توانسته در زمینه‌ای دیگر موفق باشد. زمانی دکتر توکلی، رییس مرکز پژوهش‌های مجلس به من می‌گفت به قدری وجهه کشتی‌گیر بودن تو پررنگ است که اجازه نمی‌دهد وجهه‌های دیگر تو نمایان شود. البته من افتخار می‌کنم یک کشتی‌گیر ملی‌پوش و مدال‌آور بودم، ولی دوست دارم توانایی این را داشته باشم که در حوزه‌های دیگر هم برای کشورم مثمرثمر باشم.

فرزندان شما هم ورزشکار هستند؟

من دو فرزند دارم؛ یک پسر ۱۵ساله که بسکتبال را به طور جدی دنبال می‌کند و یک دختر ۱۰ساله.

خبر

خادم، چهره ورزشی مدیر قابل

امیررضا واعظ آشتیانی*

■ متاسفانه در ادوار گذشته ورزش این مرز و بوم، گام موثری در «تربیت مدیر ورزشی» برداشته نشده است.به اعتقاد من مدیران ورزشی باید از میان ورزشکاران مستعد و علاقه‌مند انتخاب شوند تا آنها بتوانند از پله‌های پایین مدیریتی فعالیت خود را آغاز کنند و به تدریج به پله‌های بالاتری نزدیک شوند.البته انتخاب این مدیران ورزشکار هم باید شرایط خاص خودش را داشته باشد. به‌طور مثال ترجیحا آنها باید تحصیلات عالیه در یکی از رشته‌های اقتصاد و مدیریت داشته باشند البته نه‌تنها صرفا این رشته‌های تحصیلی، چراکه به هر حال در میان ورزشکاران این مرز و بوم، افرادی هستند که ذوق و توانایی مدیریت دارند و می‌توانند در آینده مجموعه ورزشی ایران گام‌های موثری بردارند.

لازم به ذکر است که صحبت‌های من به این معنا نیست که ما در مجموعه‌های ورزشی خود بی‌نیاز از مدیران در تخصص‌های دیگر هستیم، خیر. چراکه ورزش، مجموعه‌ای بسیار گسترده است که باید مدیران توانمندی را در حوزه‌های گوناگون در اختیار بگیرد، با این حال به اعتقاد من ارجحیت با مدیران ورزشی است اما اگر چنین شرایطی به‌وجود نیامد- مثل شرایط فعلی- به تعبیری از مدیران غیرورزشی استفاده می‌شود.

درنهایت انتخاب مدیران ورزشی از میان ورزشکاران، عملی منطقی است تا ورزشکاران و ورزش‌دوستان مسوولیت بگیرند و خودشان را نشان بدهند. این موضوع روش پسندیده‌ای در تربیت مدیر است.

امیررضا خادم، نمونه یک چهره ورزشی و مدیری قابل است. او در عین حال که سابقه حضور در پارلمانی شورا را دارد به‌عنوان یک ورزشکار با تحصیلات عالیه در راس فدراسیون کشتی قرار گرفته و به زعم من می‌تواند در امر ورزش یاری بسیاری برساند.

***مدیرعامل سابق باشگاه استقلال**

خبر

تیم ایران پس از عربستان دوم شد

■ تیم‌ملی هندبال ایران در پایان مرحله گروهی رقابت‌های هندبال انتخابی المپیک در بخش مردان آسیا با ایستادن در رده دوم گروه خود حریف تیم کره جنوبی در مرحله نیمه نهایی این رقابت‌ها شد. به گزارش مهر، در پایان مرحله گروهی مسابقات هندبال انتخابی المپیک لندن که در کره جنوبی برگزار می‌شود، تیم کشورمان با قرار گرفتن در رده دوم گروه خود جواز حضور در مرحله نیمه نهایی این رقابت‌ها را به دست آورد. تیم کشورمان مرحله گروهی این مسابقات را با پیروزی مقابل قطر، کویت، ازبکستان و شکست برابر عربستان پشت سر گذاشت تا در مکان دوم گروه اول قرار گیرد. رده‌بندی گروه‌های دوگانه این رقابت‌ها به شرح زیر است:

گروه اول:

۱- عربستان ۶ امتیاز، ۲- ایران ۶ امتیاز، ۳- قطر ۵ امتیاز، ۴- کویت ۳ امتیاز و ۵- ازبکستان بدون امتیاز

گروه دوم:

۱- کره جنوبی ۸ امتیاز، ۲- ژاپن ۶ امتیاز، ۳- چین ۴ امتیاز، ۴- عمان دو امتیاز و ۵- قزاقستان بدون امتیاز

هندبالیست‌های کشورمان در حالی در مرحله نیمه نهایی مسابقات هندبال انتخابی المپیک به مصاف کره‌جنوبی می‌روند که این تیم آسیای‌شرقی هیچ شکستی را در دور مقدماتی متحمل نشده است، ضمن اینکه کره‌ای‌ها در سال‌های گذشته تنها نماینده مردان آسیا در بازی‌های المپیک بوده‌اند. مرحله نیمه نهایی این مسابقات روز دوشنبه ۹ آبان بین تیم‌های ایران، عربستان، ژاپن و کره جنوبی برگزار می‌شود. در این مرحله تیم ایران به مصاف تیم کره جنوبی می‌رود. برنده این دیدار جواز حضور در مرحله فینال را به دست می‌آورد. برنامه مسابقات مرحله نیمه‌نهایی به این ترتیب است:

ایران – کره‌جنوبی

ژاپن - عربستان

برنامه مسابقات برای کسب عناوین پنجم تا دهم هم به این ترتیب است:

مسابقه برای کسب عنوان پنجم و ششم:

قطر - چین

مسابقه برای کسب عنوان هفتم و هشتم:

کویت - عمان

مسابقه برای کسب عنوان نهم و دهم:

قزاقستان - ازبکستان

طبق قانون تیم اول این رقابت‌ها به صورت مستقیم جواز حضور در بازی‌های المپیک لندن را به دست می‌آورد. تیم دوم هم برای اولین بار با حضور در مسابقات بین قاره‌ای شانس دوباره برای رسیدن به این رقابت‌ها را خواهد داشت. مسابقات هندبال انتخابی المپیک لندن در بخش مردان آسیا از اول تا دهم آبان‌ماه در سئول کره جنوبی برگزار می‌شود.